

Svajonų
ROMANAI

Tango

JILL SHALVIS

Rytas po to

9,40 Lt / 2011 rugšėjis–spalis

Knjgute.lt

Jill Shalvis
(Džil Šalvis)

RYTAS *PO TO*

Romanas

Versta iš Jill Shalvis, The Heat is On, 2010

© Jill Shalvis, 2010

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
"Harlequin Enterprises II B.V. / s. A. R. L."

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.

Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Vilma Vaičiūnienė, vertimas iš anglų kalbos,
2011

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka

© "Svajonių knygos", 2011

© Knygute.lt, Elektroninė versija, 2012

PIRMAS SKYRIUS

- O taip, mažute, gerai, - sušnabzdėjo ji.

Buvo taip gerai, kad ji norėjo dar. Negalėjo atsispirti, niekada nepasižymėjo puikia savitvarda.

Juo labiau dabar, kai kalbama apie šokoladą. Izabela Mančeli dievino saldumynus. Visokius.

Ypač savo.

Todėl ir kalbėjosi su jais. Aplaižiusi šaukštelių Bela įmetė jį į kriauklę ir patenkinta lingavo galva, apžiūrinėdama padėklą su porėtais Genujos šokolado kvadratėliais, kuriuos pati pagamino. Nebuvo tikra, kad užteks, bet jautėsi gerai nusiteikusi, jog jos pyragėliai tinka pasimatymui. Į darbą išėjo paruošusi antrą partiją, Bela žinojo, kad jos viršininkė Vilou, *Skaniosios pyragų ir pyragėlių palaimos* savinininkė, įdienojus pareikalaus daugiau savo klientams.

O dienojo gana greitai. Izabelos darbas buvo toks, kad iki aušros ji turėjo būti susiruošusi, prikepusi, ir ši diena ne išimtis. Nuo tokių minčių ją net žiovulys suėmė.

Štai ką gavai už tai, kad vakar ilgai naktinė-

jai...

Paskutinis vienos nakties meilės romanas.

Paskutinis dėl to, kad ji, patyrusi atsitiktinį orgazmą, niekada nesidžiaugdavo sulaukusi ryto. Iššliūkindavo iš lovos, nuo grindų susirankiodavo drabužius, pasiimdavo basutes ir nešdavosi rankoje, kad jo neprižadintų...

Ne, dar nebuvo geriau už praėjusią naktį.

Nors šįkart, pirmą kartą gyvenime, ji apie tai galvoja: reikia pripažinti, kad praėjusi naktis buvo nuostabi, ir Bela jautė, jog vis dar šypso- si iš nuostabos...

Ji pakreipė nerūdijančio plieno maišytuvą, kad galėtų pasinaudoti juo vietoj veidrodžio - pasuko galvą į dešinę, į kairę, pasižiūrėjo į sa- ve.

Aha.

Kvaila šypsenėlė savo vietoje.

Ji negalėjo nieko padaryti. Ponas Aukštasis Velniškai Seksualus Tamsiaplaukis išties vertė šypsotis. Izabela sutiko jį vietiniame vienišių pramogų centre, kuriame Vilou ją įkalbėjo ki- tados padainuoti jų renginiui *Aštuoni pasima- tymai per aštuonias dienas*. Aukštasis Velniš- kai Seksualus Tamsiaplaukis buvo aštuntojo Belos pasimatymo vaikas. Vienintelis, ku-

riam ji leido labai daug - netgi pabučiuoti.

Bučinys buvo sukrečiantis... Oho. Ir privedė prie dar vieno ar daugiau *oho* ir prie geros dozės karštligės, o tada prie... Visų tų reikalų išaušus rytui.

Jis pričiupo ją tykinančią ant pirštų galų ir su-trikusią, nes Bela nusprendė elgtis taip, kaip jai įprasta tokiomis aplinkybėmis.

Pasakė jam, kad iškeliauja į Sibirą, ir išėjo.

Be jokių įskaudintų jausmų ar saitų. Paprasčiausiai taip, kaip ji pati norėjo.

Bet kodėl jaučia šokią tokią tuštumą ir nepasitenkinimą, ji negalėjo suprasti.

Turbūt kaltas šokoladas, kurį įsimetė į tuščią skrandį. Arba ne. Tikriausiai nutiko tai, kas neįmanoma, ir jos motinos mantra¹ - *laikas susitupėti, Bela* - buvo teisinga.

Bet *šita* mintis tokia erzinanti.

Bela dar nesijautė *susitupėjusi*. Užaugusi kaip viena iš daugelio didelėje šeimoje, ji atsi-skyrė iškart, kai tik buvo galima, ir mėgo būti viena. Jai patiko nuotyčiai, kuriuos patyrė tyloje, ir galimybė nekurti planų ateičiai. Tai buvo

¹ Šventi žodžiai, kartojami meldžiantis ar medituojat. (Čia ir toliau - vert. past.)

tikra palaima. Ji vis dar jautėsi taip pat, vis dar klajojo po pasaulį, stabtelėdama tai šen, tai ten, nes jai taip patiko. Niekada per ilgai neužsibūdavo vienoje vietoje.

Tik šįkart kitaip.

Šįkart ji nusileido Santa Rėjuje, Kalifornijoje, naujausioje Belos kelioninių traukinių stotelėje, ir jai patiko mažas pajūrio miestelis. Patiko vyriausiosios kepėjos darbas *Skaniojoje palaimoje*, kuri glaudėsi pačiame žavaus senamiesčio vidurėje, nuo pajūrio nutolusiame per vieną kvartalą.

Čia ji dirbo jau mėnesį ir viskas klostėsi gerai. Turėjo stogą virš galvos, kepė pyragėlius ir patyrė patį geriausią dalyką - praėjusios nakties orgazmą.

Kuris virto daugybe orgazmų...

Bela svajingai atsiduso. Tikrai apmaudu, kad teko palikti Aukštojo Velniškai Seksualaus Tamsiaplaukio lovą po tokios fantastiškos nakties: juk jis toks sąmojingas ir linksmas - du svarbiausi dalykai, kurių Bela reikalavo iš vyrų.

Be to, jis buvo susikaupęs ir ramus, atrodė kaip policininkas ar kariškis, ir Belai labai magėjo sulaužyti *Aštuonių pasimatymų per aš-*

tuonias dienas taisykles ir pasiteirauti, ką jis dirba. Tik jiems buvo draudžiama gilintis į smulkmenas, tokias kaip profesija ar kiek laiko praleido dabartinėje gyvenamojoje vietoje - tai buvo galima aptarti tik per antrą pasimatymą, jei toks būtų.

Jis vienintelis sukėlė jai susidomėjimą. Greičiausiai jis vienintelis ir į lovą ją nusitempė - tiesą pasakius, galėjo tapti tuo nepagaunamu globėju, apie kurį visi kalbėjo.

Atsidususi Bela ėmė vaikštinėti tarp *Skanio-sios palaimos* staliukų, sustatytų klientams pasėdėti, ir stumdyti kėdes, kad viskas būtų sutvarkyta ir paruošta iki atidarymo.

Stebint šešėlius languose jai pasigirdo, kad kažkas rieiasi už laukujų virtuvės durų. Pasuko ton pusėn manydama, kad Vilou atėjo ankstėliau. Bet juk šiandien antradienis, o antradieniais Vilou miesto koledže lanko piešimo pamokas. Šiandien yra vyrų modelių diena. Nuogų vyrų modelių diena.

Vilou mėgstamiausia.

Todėl negali būti, kad ten Vilou, tikrai ne ji.

Gal Trevoras? Ilgakojis, saulės nubučiuotas gražuoliukas, dirbantis ne visą darbo dieną, lakstydavo tarp staliukų ir aptarnaudavo kli-

entus.

Žingsniuodama per virtuvę Bela vogčiomis dirstelėjo pro langelį laukujėse duryse. Nieko.

Tikriausiai pasigirdo. Štai kaip atsitinka dėl miego trūkumo. Smagu žinoti. Gal kitąkart, kai turės progą patirti išties fantastišką sekso naktį, ji išrėš: *Ne, apgailestauju. Aš negaliu, nes laukinių beždžionių seksas man sukelia garsų haliucinacijas.*

Bela papurtė galvą ir patikrino pyragėlių partiją orkaitėje, vydama šalin karščio šuorą, kuris plūstelėjo tiesiai į veidą. Norėjo įleisti gyno oro ir atlapojo laukujes duris, bet akimirksniu akys už kažko užkliuvo. Bela ryžtingai žengė žingsnį, tada prisivertė susikūprinusi pajėti, kad geriau įsižiūrėtų ir užkluptų...

O Viešpatie.

Kūną.

Ten buvo vaikinai su džinsais ir marškinėliais trumpomis rankovėmis. Rankoje laikė suspaudęs laukinių gėlių puokštę.

Širdis apmirė. Bela atsitūpė ir palietė jo petį.

- Ei!

Vaikinas atrodė įtartinais ramus ir tai baugino.

- Tau viskas gerai?

Palietė jį pirštais, jai pasirodė, kad jis šiltas,

bet negalėjo užčiuopti pulso. Belai užgniaužė gerklę, ji pradėjo dusti pritrūkusi oro, kai po vyriškiu išvydo kraujo klaną.

- Negerai, - sumurmėjo ji.

Siaubas kaupėsi skrandyje, nors ir nelabai tiko prie ten jau esančio šokolado.

Bela net užsimerkė - sukosi galva, ji stengėsi neišmesti biskvitinių kvadratėlių.

- Laikykis, o aš paskambinsiu devyni vienas vienas.

Bet spaudydama telefono numerį, klupčiodama atgal ir trūkčiojančiu balsu dispečerei tardama savo vardą bei adresą Bela žinojo.

Jai už nugaros susmukusiam vyriškiui pagalbos nebereikia.

Kai dispečerė patikino, kad greitoji jau pakeičiui, Bela pradėjo kvėpavimo pratimus, kurių mokėsi jogos kursuose.

Nepadėjo.

Tada ėmėsi vizualizacijos, bandė įsivaizduoti save paplūdimyje, kur bangos tyliai dūžta į krantą, o švelnus vėjelis glosto odą... Galėjo rinktis iš daugybės paplūdimių, bet įsivaizdavo tą, kuris buvo kitoje gatvės pusėje, nes ilgas balto smėlio ruožas Santa Rėjuje buvo kažkuo ypatingas: sūraus vandens putas plaukė prie

kiek aukštesnio kranto ir šniokšdamos grįždavo atgal. Bela sunkiai nurijo seiles ir tikino save, kad dievina apmąstymams skirtą įlankėlę, stačius takelius, smarkių bangų duburius ir visus pramintus kelius. Ten jautėsi ne tik pasislėpusi nuo viso pasaulio, bet ir galinti daryti, ką panorėjusi. Ten buvo visai kitaip nei kelionėse - ji jautėsi taip, lyg būtų sugrįžusi namo.

Geriau.

Bet tada ji atmerkė akis. Taip, ant asfalto prie jos kojų tebegulėjo negyvas vyriškis. Gerai, kad jis neįsmuko į virtuvę. Bela gaudė orą. Darbuotojų saugos ir sveikatos valdybos pareigūnai turbūt susirauktų virtuvėje aptikę negyvo vaikino kūną.

O varge.

Kojose pajutusi silpnumą Bela susmuko ant žemės. Stovėdama taip arti jautėsi keistai, bet nenorėjo palikti jo vieno. Nė vienas neturėtų mirti vienu metu. Bela nugara atsirėmė į sieną, sulenkusi kojas prisitraukė prie krūtinės ir nuleido galvą. Patikino save, kad ji - praktiška ir pragmatiška moteris. Išgyvens, dar ne tiek iškentė.

Tada išgirdo artėjančias sirenas. Gerai. Tikrai gerai. Paskui iš už parduotuvės ataidėjo žings-

niai - sunkūs ir ryžtingi.

Kavalerija.

Pirmiausia paramedikai. Du aukšti, savimi pasitikintys vyrai pritūpė prie kūno. Vienas ištiesė ranką ir tikrino pulsą, tada pažvelgė į kitą ir papurtė galvą.

Po jų prasidėjo kitų griežtų uniformų paradas, visi sugužėjo į virtuvę. Nuo jų Belai sukosi galva.

Galima sakyti, *dar labiau ėmė suktis.*

Ji abejingai atsakinėjo į klausimus, kol galiausiai kažkas įgrūdo į rankas puodelį su vandeniu. Vieną iš mielių Vilou arbatos puodelių.

Bela atsakė į dar daugiau klausimų. Ne, negirdėjo jokių šūvių. Ne, neatpažino aukos, nors pirmiausia turėjo žvilgtelėti jam į veidą. Ne, nepastebėjo nieko keista, atkreipė dėmesį tik į bildesį, kuris buvo vos girdimas ir juo labiau nekėlė susidomėjimo...

Viešpatie.

Kaip ji galėjo neatidaryti durų, kai išgirdo keistus muštynių garsus?

Po didžiulės klausimų lavinos Bela galų gale buvo palikta virtuvėje, viena ramioje chaoso jūroje. Ji atsirėmė į sieną ir kiek įmanydama stengėsi nekristi į akis. Kojos vis dar drebėjo,

todėl ji nuslydo siena ir susmuko ant grindų. Mintimis nuklydo kitur.

Jau geriau būtų niekada neišlipusi iš lovos.

Reikia patikslinti: iš Aukštojo Velniskai Seksualaus Tamsiaplaukio lovos.

Jei tik būtų sulaužiusi savo elgesio taisyklės ir pasilikusi su juo, jos čia nebūtų nė kvapo. O galėjo taip ir būti, jei nebūtų šitaip nustebusi dėl to, kad siaubingai *nenorėjo* ropštis iš lovos.

Taip retai nutinka - po velniais, ką dabar bando apgauti? - ji retai su kuo nors mylisi, juo labiau per *Aštuonis pasimatymus per aštuonias dienas*. Bela keikė Vilou, kad ši įkalbėjo dalyvauti. Bet kas padaryta, to nesugrąžinsi. Be to, jai nebereikėjo ieškoti, su kuo nueiti į pasimatymą, nuo tada, kai nuleido inkarą Santa Rėjuje.

Pirmas pasimatymas buvo neblogas, bet vertė žiovauti.

Antras pasimatymas iš septynių buvo malonus, bet nieko ypatinga.

O aštuntas? Po galais. Aštuntas pasimatymas užgožė visus kitus, net ir mintis jos galvoje.

Džeikobas.

Bela žinojo tik tai, kad jis - Džeikobas, nes

pavardžių niekas neviešino. Juodu sutarė susitikti naujame nuotykių centre, įsikūrusiame rajono pakraštyje. Jis lūkuriavo atsirėmęs į sieną, aukštas, liesas ir raumeningas, tamsiais banguotais plaukais, kurie raitėsi ant sprando, ir vertinamu rudų akių žvilgsniu - Belai jos priminė šiltą išsilydžiusį šokoladą, kai jis nusišypsojo vos ją išvydęs.

Bela liko patenkinta, nes buvo penkių pėdų ir septynių colių ūgio, apvalutė, ir žinojo, kad nėra itin graži. Paprastais rudais plaukais, kurių neįmanoma sušukuoti tvarkingai. Paprastomis akimis. Paprastu veidu...

O Džeikobas - visai kitoks, ne vidutiniokas, spinduliuojantis testosteronu ir seksualiai patrauklus, trumparankoviais marškinėliais ir puskelnėmis, kurios išryškino tvirtą, ištreniruotą kūną. Vertas nuodėmės. Štai kaip jis atrodė.

Porą valandų juodu šokinėjo su virve, slaps-tėsi džiunglėse, skrodė dangų reaktyviniu lėktuvu, o tai darant nereikėjo kalbėtis ar atvirauti, ir Belai tai nė kiek nerūpėjo.

Jie flirtavo, kvatojosi, Belai reikėjo visko, nors ji puikiai suprato, kad dėl šito vyroko jai tikrai skaudės širdį....